

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม 6 คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมี

สาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาระดับคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่าง ๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการ

รวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่จะช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาตินี้อีกเพิ่มขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่าง ๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่สำคัญ

เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็ว และคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่าง ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการทำงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลกจากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมี

ข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจนขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จ่ายเงินในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่าง ๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยนโยบายการพัฒนาต่าง ๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้งานไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลาง

และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่นคง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้อาจสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

“คุณภาพชีวิตดี มีคุณธรรม สืบสานประเพณีวัฒนธรรม สาธารณูปโภคพร้อม สภาพแวดล้อมน่าอยู่ ประชาชนมีส่วนร่วม พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน”

2.2 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 อนุรักษ์และฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 โครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการน้ำ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารและการจัดการองค์กร การเมือง การปกครอง

2.3 เป้าประสงค์

1. ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในตำบลทุกระดับอย่างทั่วถึง

2. ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนสร้างความตระหนักและอนุรักษ์คุณค่า

วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น

3. ระบบสาธารณูปโภคได้มาตรฐาน สามารถตอบสนองความต้องการประชาชนอย่างทั่วถึง

4. มีน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค และสำหรับการทำการเกษตร ป้องกันปัญหาน้ำท่วม การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5. พัฒนาการบริหารงานให้มีศักยภาพและการจัดการอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพิ่มมากขึ้น

2.4 ตัวชี้วัด

1. รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้น

2. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มี

ความสุข

3. ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพดีขึ้น

4. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

5. ร้อยละของประชาชนและเยาวชนมีคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มขึ้นทุกปี

6. ร้อยละของศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการอนุรักษ์ ทำนุ

บำรุงรักษาให้คงอยู่

7. ร้อยละของการบูรณะและบำรุงรักษาวัด มัสยิดและโบสถ์

8. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย

9. ร้อยละของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ ทั่วถึงทุกพื้นที่

10. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการป้องกันและแก้ปัญหาภัยน้ำท่วมขัง

11. ร้อยละของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์

12. ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น

13. ร้อยละของผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจมากในการให้บริการของพนักงานส่วนตำบล

14. ร้อยละของรายได้จากการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มขึ้น

15. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน

16. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.5 ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
การพัฒนาคนและสังคม	ประชาชนมีรายได้ที่เพียงพอและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
อนุรักษ์และฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนสร้างความตระหนักและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น
โครงสร้างพื้นฐาน	ระบบสาธารณูปโภคได้มาตรฐาน สามารถตอบสนองความต้องการประชาชนอย่างทั่วถึง
การบริหารจัดการน้ำ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	มีน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคและทำการเกษตรที่เพียงพอ ลดป้องกันปัญหาน้ำท่วม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลลดลง สภาพแวดล้อมน่าอยู่
การบริหารและจัดการองค์การ การเมือง การปกครอง	การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.6 กลยุทธ์

1. พัฒนาภาคการเกษตร ส่งเสริมการประกอบอาชีพ ฝึกอาชีพ
2. พัฒนาสังคม สนับสนุนสวัสดิการและการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส
3. ส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬา นันทนาการและการออกกำลังกาย
4. พัฒนาการให้บริการทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
5. พัฒนาการให้บริการด้านสาธารณสุขในตำบล
6. อนุรักษ์และฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม
8. บำรุงและบำรุงรักษาวัด มัสยิดและโบสถ์
9. จัดให้มีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
10. จัดให้มีการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะทุกหมู่บ้าน
11. จัดให้มีการติดตั้งและขยายเขตโทรศัพท์
12. สนับสนุนให้มีการประกาศใช้กฎหมายควบคุมอาคาร/บ่อตกไขมัน/ผังเมืองรวม
13. ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำ การแก้ไขปัญหาทั่วทั้ง
14. เพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาสภาพแวดล้อมและจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน
15. พัฒนาการบริหารจัดการองค์การ/บุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
16. พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มขึ้น
17. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
18. ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
19. ส่งเสริมการป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
2. การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
3. การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
4. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
5. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียนได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียนเป็นการประเมินโดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (ภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด) อันเป็นสถานะแวดล้อมภายในและภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียน ซึ่งเป็นการประเมินศักยภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths : S) จุดอ่อน (Weaknesses : W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunities : O) และอุปสรรค (Threats : T) เป็นเครื่องมือ

1. ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่ ด้านการบริหาร ระเบียบกฎหมาย บุคลากร งบประมาณ ระบบฐานข้อมูล การประสานงาน ทรัพยากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการทำงาน การวิเคราะห์จุดแข็ง เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานมีส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จในการพัฒนาด้านต่าง ๆ การวิเคราะห์จุดอ่อน เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
1. ระบบบริหาร -มีการจัดโครงสร้างการบริหารภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจ -การทำงานมีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน -มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ -บุคลากรภายในองค์กรมีความรู้ ความสามารถ และมีความตั้งใจในการทำงาน เพื่อพัฒนาองค์กรและประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มกำลังความสามารถ -ผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน -การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงาน -โครงสร้างที่กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ทำให้การตัดสินใจของผู้บริหารสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงจุดประสงค์มากขึ้น -มีกฎ/ระเบียบ/ข้อบังคับรองรับอำนาจหน้าที่ขององค์กร	1. ระบบบริหาร -การเมืองมีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ 4 ปี นโยบายบริหารจึงเปลี่ยนไปตามผู้บริหารที่ได้รับ การคัดเลือก การทำงานขาดความต่อเนื่อง -กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หนังสือสั่งการ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทัน ขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน -พื้นที่รับผิดชอบมีมาก ไม่สามารถบริการพัฒนาได้ทั่วถึง -ขาดบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้าน มีผลทำให้ผลงานไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร
2. ระบบข้อมูล -มีการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการ -มีการติดตามประสานงานระหว่างหน่วยงาน ประชาชนและชุมชนอย่างต่อเนื่อง	2. ระบบข้อมูล -ไม่มีความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บข้อมูล -ประชากรบางส่วนยังขาดการมีส่วนร่วม

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weaknesses : W)
3. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/พนักงานจ้าง) -บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ -ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง -มีการกำหนดแผนอัตรากำลังตามโครงการ	3. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/พนักงานจ้าง) -บุคลากรบางตำแหน่งขาดแคลน -บุคลากรได้รับมอบหมายงานไม่ตรงตามความรู้ความสามารถและสายงาน
4. การเงิน/งบประมาณ -การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ -ได้รับการสนับสนุนงบประมาณโครงการพัฒนาจากหน่วยงานภายนอก เช่น อบจ. และทางหลวงชนบท, กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น -เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงานมีพร้อมใช้งาน	4. การเงิน/งบประมาณ -งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา

2. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี การวิเคราะห์โอกาสเป็นทางการศึกษา สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีสภาพเป็นเช่นไร เหตุการณ์สถานการณ์ของโลกของประเทศ ของจังหวัด และของอำเภอที่เกิดขึ้นส่งผลต่อท้องถิ่นอย่างไร หรือเป็นโอกาสอันดีต่อท้องถิ่นอย่างไร การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสียหายหรือเป็นข้อจำกัด ดังนี้

โอกาส (Opportunities : O)	อุปสรรค (Threats : T)
1. การเมือง การบริหาร -นักการเมืองมีเอกภาพและศักยภาพในการสนับสนุนการพัฒนา -มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพัฒนาอย่างมีพลัง	1. การเมือง การบริหาร -พื้นที่รับผิดชอบมาก ไม่สามารถบริการการพัฒนาได้ทั่วถึง -ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย
2. เศรษฐกิจ -ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก -กลุ่มอาชีพเข้มแข็งได้ส่วนหนึ่งเพราะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น อบจ., อำเภอและจังหวัด -การคมนาคมมีความสะดวก สามารถขนส่งสินค้าสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็ว	2. เศรษฐกิจ -ปัจจัยการผลิตสูง ราคาสินค้าเกษตรมีราคาต่ำ -การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจยังไม่เป็นเอกภาพ ไม่เข้มแข็งและไม่มีความเชื่อมโยงกัน -ประชาชนขาดความรู้ในการยกระดับมาตรฐานการผลิตทางเกษตร -โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 -ภาวะเงินเฟ้อ
3. สังคมและวัฒนธรรม -บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติ	3. สังคมและวัฒนธรรม -การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่

โอกาส (Opportunities : O)	อุปสรรค (Threats : T)
หน้าที่และได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง -มีการกำหนดแผนอัตรากำลัง -มีศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์	สอดคล้องต่อตามความต้องการของท้องถิ่น -การเก็บรายได้ของท้องถิ่นยังต่ำ ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย -ประชาชนบางส่วนไม่ค่อยสนใจ ยังขาดการให้ความร่วมมือ
4. เทคโนโลยี -มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ -มีระบบสารสนเทศที่เชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกภาคส่วน ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็วยิ่งขึ้น -ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย	4. เทคโนโลยี -ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจทางด้านวิชาการและเทคโนโลยี -ประชาชนขาดความสนใจและขาดความรู้ในการสืบค้น -ระบบเครือข่ายยังมีปัญหาเรื่องสัญญาณ

โดยจากการวิเคราะห์ SWOT สามารถสรุปผลการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียน ในปีที่ผ่านมาการพัฒนาท้องถิ่นในระบบก้าวหน้าในหลาย ๆ ด้าน คือ มีความเจริญขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่รายได้ในการจัดเก็บเองขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียน เช่น ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีป้าย ไม่มีเพิ่มขึ้นมากนัก ทำให้รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง มีจำนวนน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตร ส่วนการพัฒนาในเรื่องการบริหาร การจัดการ มีการแบ่งส่วนราชการการบริหารงานอย่างชัดเจน โดยมีการแบ่งส่วนราชการเป็น 3 ส่วน คือ สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง โดยมีการมอบอำนาจหน้าที่และการตัดสินใจจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้กับรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองคน และมอบอำนาจการตัดสินใจในบางภารกิจให้กับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนทั้งสิ้น 63 อัตรา (รวมพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง) โดยมีการควบคุมการทำงานทั้งระบบขององค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบควบคุมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยังมีบางคนที่ต้องทำหน้าที่หลายอย่างนอกเหนือจากตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง เนื่องจากตำแหน่งงานในการปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงอย่างหนึ่ง และผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับตำแหน่งงานที่มีอยู่ในกรอบอัตรากำลัง ทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ต้องรับผิดชอบในหลาย ๆ หน้าที่ การจัดตั้งงบประมาณและการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี มีความสอดคล้องและสมดุลกัน

มีระบบพื้นฐานข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบล (อินเทอร์เน็ตตำบล) และระบบ LAN พร้อมทั้งมีโปรแกรมสำเร็จรูปในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นระบบ E-Plan (การวางแผนและการใช้จ่ายงบประมาณรวมทั้งการติดตามและประเมินผล) ระบบ E-LAAS (การบันทึกระบบบัญชีและงบประมาณ) ระบบ EGP (การจัดซื้อจัดจ้าง) ระบบ GFMIS ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ ระบบ INFO (ฐานข้อมูลกลาง) ระบบ LTAXGIS LTAX 3000 (โปรแกรมแผนที่ภาษี) ระบบ SIS (ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษาท้องถิ่น) ระบบ CCIS (ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) ระบบ ELE (ข้อมูลการเลือกตั้ง) ระบบ CMSS (การบันทึกข้อมูลอัตรากำลัง) ส่วนเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์สำหรับใช้ในการทำงานยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในการทำงาน

ในส่วนของผู้ผู้นำไม่ว่าจะเป็นคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กรต่าง ๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ กลุ่มสตรี กลุ่ม อสม., อบพร. และที่สำคัญคือประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างให้ความสำคัญในการให้ความร่วมมือ ร่วมใจในการพัฒนาท้องถิ่น ตั้งแต่

การร่วมคิด ร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินกิจกรรม/โครงการต่างๆ ร่วมเป็นผู้ตรวจสอบการดำเนินงาน เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการต่างๆ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียนมีแหล่งเรียนรู้ ในด้านการบริหารงานหลายด้านด้วยกัน ทำให้เป็นศูนย์เรียนรู้ให้กับ อบท. อื่น ๆ ในการแวะเวียน มาเยี่ยมเยียนศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

พื้นที่ของตำบลนาเคียน เป็นพื้นที่เกษตรกรรม มีผลไม้ที่มีคุณภาพจำนวนมาก อาทิ ทุเรียน มังคุด ลองกอง เงาะ ฯลฯ พื้นที่ส่วนใหญ่จึงยังมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การส่งเสริมให้ผลไม้และยางพาราเป็นสินค้าคุณภาพของตำบล

ถึงแม้ในด้านศักยภาพของตำบลจะดีมากแต่ในด้านจุดอ่อนเองก็ยังมีอยู่ แต่ที่เป็นสาระสำคัญ เป็นสาเหตุของจุดอ่อนด้านอื่น ๆ ก็คือ งบประมาณที่มีจำกัด งบประมาณส่วนใหญ่ใช้จ่ายไปในด้าน รายจ่ายประจำ และงานด้านการพัฒนาคน ทำให้มีงบประมาณในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมีน้อย แต่ผู้บริหารก็ไม่นิ่งนอนใจ ได้มีการประสาน งบประมาณไปยังหน่วยงานที่มีศักยภาพ อาทิ อบจ.นครศรีธรรมราช, จังหวัดนครศรีธรรมราช, กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น .

ในปัจจุบันแนวโน้มการพัฒนาของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีแผนที่จะเน้นการพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ และ นำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มจังหวัด ในการ ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาดังกล่าวทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม มีการพัฒนามากขึ้น จากแต่ก่อน รวมถึงความเชื่อมโยงของการท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียน ปัจจุบันเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นหลัก ส่งเสริมการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชน ดูแลและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ การ สาธารณสุข พร้อมทั้งดูแลความเรียบร้อยปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในตำบล รวมถึงการ เชื่อมโยงการเข้าร่วมการดำเนินงานร่วมกับประชาคมอาเซียน

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียน ได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของประชาชนเป็นสำคัญ เนื่องจากจะทำให้ทราบปัญหาความต้องการที่แท้จริง และสามารถ วางแผนพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา สนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด ทั้งยัง ก่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวหน้าด้วยความเห็นพ้องต้องกัน สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาฉบับ นี้ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียนได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจากประชาชน โดยการจัดทำ ประชุมประชาคมหมู่บ้านและตำบล เพื่อรับฟังปัญหาความต้องการของประชาชน ทำให้องค์การ บริหารส่วนตำบล ได้รับข้อมูลอันเป็นประโยชน์ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ตามประเด็นการ พัฒนาท้องถิ่นได้ดังนี้

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

1. ถนน ท่อระบายน้ำ และรางระบายน้ำ จากการสำรวจพื้นที่และความคิดเห็นของ ประชาชนพบว่าถนนบางสายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ยังเป็นถนนดินเกือบ 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีสภาพเป็นหลุม เป็นบ่อ เนื่องจากสภาพการใช้งานที่ยาวนาน ในขณะที่บางสายยังไม่มีไหล่ทาง และท่อระบายน้ำ ก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมก่ดเซาะถนนเสียหาย ปัญหาน้ำข้ามทางแต่ปัญหาที่สำคัญ คือ การที่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบ บางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดทำร่องน้ำ เพราะกลัว ปัญหาน้ำกัดเซาะเข้าที่ของตนเอง นำไปสู่การสำรวจจัดทำโครงการบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อ แก้ไขปัญหาต่อไป

2. ไฟฟ้า ประปา ประชาชนมีความต้องการไฟฟ้าสาธารณะส่องสว่างที่เปิดใช้ครอบคลุมถนน ทุกสาย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยพบว่าบางแห่งชำรุดทำให้เกิดความมืดสลัว และโดยเฉพาะในช่วงที่เป็นทางแยก ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเนื่องจากเกิดอาชญากรรม และ

อุบัติเหตุ ขึ้นในพื้นที่ที่จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของตำบลได้ เช่น บริเวณทางแยกสายหลักของหมู่บ้าน หรือตามซอย ปัญหากระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอทำให้เกิดความเสียหายขึ้นกับเครื่องมือทางการเกษตรและเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ปัญหาการขยายเขตไฟฟ้าจากทางไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่ล่าช้า สำหรับเรื่องน้ำประปา พบว่ายังมีบางพื้นที่ที่ไม่มีน้ำใช้ น้ำประปาไม่สะอาด และขอให้มีการขยายเขต และปัญหาคุณภาพน้ำประปาไม่ดี ชุ่นแดง ซึ่งในปัจจุบันได้ใช้น้ำประปาของระบบประปาขนาดใหญ่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียนสร้างขึ้น ทำให้ปัญหาน้ำไม่สะอาดและไม่ทั่วถึงได้รับการแก้ไขไปเกือบครบทุกหมู่บ้านแล้ว

2) ด้านสังคม

1. สุขภาพอนามัยของประชาชน ประชาชนไม่เอาใจใส่สุขภาพเท่าที่ควร ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยยังมีผลกระทบต่อประชาชนบ้าง โดยที่ผ่านมามององค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับกองทุนระบบหลักประกันสุขภาพฯ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเหมืองหัวทะเลและบ้านทุ่งโนนเดกแก้ปัญหาเชิงรุก คือการจัด โครงการรณรงค์ใช้เลือดออก, มะเร็งปากมดลูก การดูแลสุขภาพของผู้ป่วยความดัน เบาหวาน ฯลฯ เพื่อออกไปให้บริการแก่ประชาชนถึงที่ในหมู่บ้าน ทำให้ประชาชนได้รับการดูแลทั่วถึงมากขึ้น และยังมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดโครงการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องต่อไป นอกจากนี้พบว่าบางแห่งยังมีการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งมีสัตว์เป็นพาหะ เช่น ยุง โดยประชาชนแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการฉีดพ่นยาและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคต่อไป นอกจากนี้ยังมีความต้องการในสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอต่อความต้องการ และอุปกรณ์กีฬา การพัฒนาปรับปรุงสนามกีฬาของหมู่บ้าน เพื่อเป็นการส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง และที่สำคัญปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ที่เป็นปัญหาระดับโลก ระดับประเทศ ส่งผลไปถึงปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ซบเซาตามมา

2. การศึกษา ปัจจุบันประชาชนให้การตอบรับกับการพัฒนาทางการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น สังเกตได้จากให้ความสนใจในการนำบุตรหลานเข้าเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น รวมทั้งผู้ปกครองมีการร่วมกิจกรรมที่ทาง ศพด. จัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้สภาพปัญหาและความต้องการในลำดับต่อมาที่พบคือ ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีการพัฒนาโรงเรียนให้มีความเป็นเลิศเฉพาะด้านในหลายรูปแบบ เช่น ความเป็นเลิศในการสอนภาษาอังกฤษ , คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นต้น

3. การอนุรักษ์และทำนุบำรุงศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม สภาวการณ์ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารเป็นยุคโลกาภิวัตน์ โลกไร้พรมแดน ส่งผลต่อวิถีชีวิตของผู้คน ก่อให้เกิดการครอบงำทางวัฒนธรรม รวมทั้งพฤติกรรมการลอกเลียนแบบตามสังคมที่ยึดถือกันว่าทันสมัยกว่า หากปล่อยประหละเลยไป วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามก็จะถูกกลืนและสูญหายไป ในประเด็นนี้ประชาชนได้ให้ความสำคัญและต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีการส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น เช่น การทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา พุทธ อิสลาม ดนตรีไทย มวยไทย รำไทย การดำรงตนตามวิถีอิสลาม รวมทั้งการอุปถัมภ์ผู้สูงอายุให้มีการทอดทิ้งเนื่องจากผู้สูงอายุ คือ บุคคลสำคัญในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง รวมทั้งการจัดกิจกรรมเยาวชนห่างไกลปัญหาเสพยาเสพติดเพื่อสร้างความสงบสุขในสังคมด้วย

4. การสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ประชาชนมีความต้องการในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ออกกำลังกายมากขึ้น โดยแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสร้างหรือหาพื้นที่โดยประสานกับหน่วยงานที่มีศักยภาพด้านงบประมาณ รวมทั้งการดูแลรักษาสถานที่สาธารณะเดิมที่มีอยู่ ให้มีความสมบูรณ์เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างเต็มที่ การจัดหาอุปกรณ์

กีฬา นอกจากนี้ยังมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพื่อให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนก่อให้เกิดบรรยากาศการเป็นเมืองท่องเที่ยว เช่น การจัดลานกีฬาและวัฒนธรรม เป็นต้น และในช่วงปิดเทอมควรจัดให้มีกิจกรรมแข่งขันกีฬาแก่ เด็กและเยาวชน เพื่อเสริมสร้างสุขภาพอนามัยที่แข็งแรงแก่เด็กด้วย

3) ด้านเศรษฐกิจ

จากภาวะเศรษฐกิจโลก ปัญหาการเกิดโรคอุบัติใหม่การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของทั้งประเทศ ทั้งปัญหาราคาน้ำมันแพง ปัญหาราคาพืชผลการเกษตรราคาตกต่ำ มีผลกระทบเกิดปัญหาคนว่างงานเป็นจำนวนมาก ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่สูงขึ้น ทำให้ประชาชนต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายทุกด้าน การส่งเสริมแก้ไข ปัญหาปากท้องของประชาชนเป็นภารกิจสำคัญยิ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะการ ส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพมีงานทำมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพตามความต้องการของชุมชน จึงได้จัดโครงการสนับสนุน กลุ่มอาชีพ/กลุ่มอาชีพสตรี นับว่าเป็นการสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนเป็นอย่างดี หากแต่ปัญหาเรื่อง ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำก็ยังเป็นปัญหาสำคัญของเกษตรกรในพื้นที่ ที่ยังรอการแก้ไข

4) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียน มีปัญหาปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้น ปัญหาน้ำท่วมถนน ในบางจุด ปัญหาวาตภัยและภัยแล้ง และปัญหาการบุกรุกป่าชุมชน ซึ่งหากไม่มีการวางแผนในการ แก้ไขปัญหาที่ดีจะส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของพื้นที่ได้ โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหามากจะเป็น ครัวเรือนที่อยู่ในสวนยางพาราและสวนผลไม้ ส่วนปัญหาขยะองค์การบริหารส่วนตำบลนาเคียน ได้ จัดหารถบรรทุกขยะ จำนวน 2 คัน เพื่อจัดเก็บขยะและนำไปกำจัดยังศูนย์กำจัดขยะของเทศบาล เมืองนครศรีธรรมราช และเริ่มจัดเก็บขยะในพื้นที่ได้เกือบครบร้อยเปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ คาดว่า ปัญหาขยะตกค้างจะหมดไป และยังมีการจัดฝึกอบรมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง รณรงค์ให้ประชาชน ในพื้นที่งดใช้กล่องโฟมบรรจุอาหารและลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติก การนำขยะบางชนิดมาใช้เคลือบ นำกลับมาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด

5) ด้านการบริหารและการบริการประชาชน

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบล ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น จะเห็นได้จากการให้ความสำคัญกับการจัดประชุมประชาคมระดับ หมู่บ้านและระดับตำบล การจัดทำแผนชุมชน การให้ตัวแทนของประชาชนเข้ามาเป็นคณะกรรมการ ต่าง ๆ ในการจัดซื้อจัดจ้าง หรือคณะกรรมการดำเนินงานในโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในทุกด้าน ทำให้ประเด็นการพัฒนาด้านการบริการ ประชาชนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ทำให้ทราบปัญหา ความต้องการเพิ่มขึ้น ได้แก่ การแจ้งข้อมูลข่าวสารในการร่วมกิจกรรมของชุมชนที่กระชั้นชิดเกินไป การจัดกิจกรรมพบประชาชนโดยผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มากขึ้นตาม สถานที่สาธารณะต่าง ๆ การติดตามงานโครงการที่ทำอย่างต่อเนื่อง และการบริการประชาชน อย่างเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน เป็นต้น

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

คำถามที่ได้รับความสนใจจากสาธารณชนในช่วงนี้คือ หลังวิกฤติโควิด 19 เศรษฐกิจไทยจะฟื้นตัวแบบไหน? แม้คำตอบจะยังมีความไม่แน่นอนสูง แต่เราอาจประเมินได้ว่าการฟื้นตัวจะขึ้นกับ ความสามารถในการปรับตัวของประชาชน ธุรกิจ และภาครัฐ ให้เข้ากับฐานวิถีชีวิตใหม่และการ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจโลกที่กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้เป็นสำคัญ ถ้าเราปรับตัวเข้ากับ

โครงสร้างใหม่ได้เร็ว เศรษฐกิจไทยคาดว่าจะฟื้นตัวแบบ “เครื่องหายถูก” คือ เศรษฐกิจไถ่ลงเร็วแล้วค่อย ๆ ฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ตามทิศทางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อการฟื้นตัว คือ การควบคุมการแพร่ระบาด การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การปรับตัวของธุรกิจและแรงงาน และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเข้าสู่การคลังของภาครัฐ

เมื่อเร็ว ๆ นี้ WHO ให้ความเห็นว่า โควิด 19 อาจกลายเป็นโรคประจำถิ่น (endemic) ที่จะอยู่กับเราไปตลอดเช่นเดียวกับไข้เลือดออก และประชาคมโลกต้องเรียนรู้ที่จะอยู่กับโรคนี้ โดยรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันบางอย่างจะเปลี่ยนไป เพราะมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) ทำให้เกิดฐานวิถีชีวิตใหม่ อาทิ การสาธารณสุขจะเป็นวาระสำคัญของโลก โดยเฉพาะความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการแพทย์ การจัดระเบียบโลกใหม่ที่จะมีการพึ่งพากายในภูมิภาคมากขึ้น (regionalization) และบทบาทของเศรษฐกิจดิจิทัลที่จะมาเร็วขึ้นพร้อมกับวิถีชีวิตที่ยืดหยุ่นมากขึ้น

วิกฤติครั้งนี้ให้บทเรียนสำคัญกับเราว่า การใช้มาตรการล็อกดาวน์มีต้นทุนที่สูงเพื่อแลกกับชีวิตและสุขภาพของประชาชน และได้เรียนรู้ว่าปัญหาเรื่องสุขภาพ สังคม และเศรษฐกิจ ไม่ใช่เป็นเรื่องแยกส่วนกัน รวมทั้งเราได้เห็นทรัพยากรสำคัญของชาติคือ พลังความร่วมมือกันอย่างเข้มแข็งจากทุกภาคส่วน ในระยะข้างหน้า เราควรใช้พลังนี้ต่อยอดต่อไปเพื่อพลิกวิกฤตินี้ให้เป็นโอกาสในการยกเครื่องเศรษฐกิจขนาดใหญ่ (Great Reset) โดยผสมผสานกับแนวคิดข้อเสนอของ Klaus Schwab ผู้ก่อตั้ง World Economic Forum ดังนี้

1. การช่วยเหลือลดผลกระทบในระยะสั้น ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจระยะยาว ภาครัฐควรใช้เงินงบประมาณขนาดใหญ่นี้เยียวยาผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนให้กระจายไปให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งนำเงินทุ่มลงทุนเพื่อให้เกิดคลื่นการลงทุนระลอกใหม่ของประเทศเพื่อแก้ปัญหาโครงสร้างเศรษฐกิจไปพร้อมกัน เช่น การลงทุนด้านสาธารณสุข การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและอาชีพโดยชุมชน การพัฒนาโครงการภายใต้แผนบริหารจัดการน้ำ 20 ปี (ปี 2561-2580) ให้เกิดขึ้นจริงเพื่อแก้ปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมที่มีกสร้างความเสียหายแก่เกษตรกร การพัฒนาเมืองสีเขียว การสร้างระบบนิเวศ การพัฒนาทักษะแรงงานและสร้างอาชีพ โดยเฉพาะแก่แรงงานที่ย้ายกลับท้องถิ่นและแรงงานที่ตกงานในเมืองใหญ่ ช่วยให้เกิดการจ้างงานและสามารถชดเชยผลกระทบจากวิกฤติได้อีกทางหนึ่ง

2. การปฏิรูประบบสถาบันเศรษฐกิจที่เอื้อต่อการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยการสร้างระบบตลาดแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม การแข่งขันเสรีที่สร้างแรงจูงใจให้แรงงานพัฒนาตนเอง และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการลงทุนและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้แข่งได้ในตลาดโลก การปฏิรูปนโยบายสาธารณะที่มีเป้าหมายสูงสุดเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี พร้อมทั้งทบทวนการลดหย่อนที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้มีรายได้สูง หรือวิสาหกิจที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และการปฏิรูประบบสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบ หรือแรงงานที่ทำงานรูปแบบใหม่ ๆ และการขยายอายุแรงงานในระบบ

3. การติดอาวุธเครื่องมือด้านเทคโนโลยีสนับสนุน Thailand 4.0 เพื่อยกระดับการเติบโตและก้าวให้ทันโลกที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ทั้งด้านการสาธารณสุข เช่น การแพทย์ทางไกล การศึกษา เช่น การเรียนการสอนออนไลน์ การขนส่ง เช่น บริการดีลิเวอรี่ และการทำงานจากที่บ้าน เพื่อใช้วิกฤตินี้ให้เป็นโอกาสเพื่อก้าวกระโดดความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีแก่ประชาชนทั่วไป และเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจดิจิทัลให้ได้

4. การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเร่งพัฒนาทักษะ นอกเหนือ จากประชาชนต้องช่วยกันรักษาสุขอนามัยเพื่อป้องกันการระบาดรอบสอง และยืดหยุ่นในการปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายใต้ฐานวิถีชีวิตใหม่โดยเร็วแล้ว ภาคประชาชนต้องเร่ง

พัฒนาศักยภาพตนเองให้เป็น “แรงงานแห่งอนาคตในศตวรรษที่ 21” ในยุคที่คนต้องทำงานร่วมกับเครื่องจักรและเทคโนโลยีมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แรงงานจึงต้องมีความยืดหยุ่นพร้อมเรียนรู้ตลอดเวลา (lifelong learning) โดยเฉพาะในสาขาที่จำเป็นต่ออาชีพในอนาคต เช่น ความรู้ด้านเทคโนโลยี ความรู้ด้านการตลาดโดยเฉพาะออนไลน์ ภาษาต่างประเทศ รวมถึงทักษะการเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurship) เพื่อเพิ่มโอกาสในการจ้างงานและเพิ่มรายได้

จากสถานการณ์การเผชิญกับโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ตลอดระยะเวลาเกือบ 2 ปี ทำให้ท้องถิ่นต้องคิดวางแผนการบริหารความเสี่ยงการเตรียมรับมือจนกว่าการระบาดจะหมดไปหรือทุเลาลงในโครงการต่าง ๆ ของทางภาครัฐที่ได้รับผลกระทบ หยุดชะงักไปนั้น ต้องเร่งฟื้นฟูในหลายๆ ด้านต่อไป